

He

Peder J. Sjølling!

Dit Lørfatterstok om
 gamle "Oker" og "Lorhalde" paa
 "Lindmør" har bestaudig i høj Grad
 tilhalet mig. Jeg blev meget
 behagelig overrasket og glad, da jeg
 ved min Svigersøn fik tilsendt
 som Lovring fra den Boger
 om "Gidskesteren paa Lindmør".
 Gjennem disse faa Linier sender
 jeg Dem min bedste Tak for
 Bogen. Jeg har gjennemlæst den
 med Begjærighed, og beundret den
 særdeles interessant, og som en god
 Nagel til bedre Lærskaaelse af Sagen
 i Norges Historie.

T "Landsmødsposten" N° 17 for d. a.
 sees indrykt et Skjætte fra den af 18^{de}
 f. M. hvor de es af den Gødhed og op-
 lyse, at jeg og min Løn har indmeldt
 os som Medlemmer af Censurdalens
 Oveskretsværing. Jeg siger den ogsaa min
 oprigtige Tak for, at de har gjort dette
 Skridt; thi det har de fuldstændig heligt
 Almenheden om, hvilket Skridt ^{gjøret} jeg og min
 Løn indtager i Politiken.

Af Oveskretsværing har jeg bestandig
 været en "medvord" "Oveskretsværing" i
 "Politiken". At jeg i senere Tid har
 vist ^{min} mindre aktiv som Politiker, er det
 vel der har gjort, at man har været jeg har
 slignet over til Høire. At jeg noensinde
 har været fuldblods Høiremand bruges
 og tilbageværes som uskerrelig Tale.

Hvor findes mit Navn i "Landsadresser"
 hvor i "Opræbet til Kristendammens Ovesret"?

Jeg har ved friske Aledninger skrevet

og beskuet tilbagemisk disse Løkkemidler -
fordi jeg har været mig fuldt levisk, hvil-
ket Skandpinet jeg har sløkket mig til.
Det er sandt, jeg har beskuet i den
senere Tid isoo, forholit mig noget grossis
i Politikken, fordi jeg begynder at blive
gammel og ønsker gjerne at faa brokke
mig tilbage fra Livets offentlige Skue-
plads. Denne min tilbagebrikkethed
er det vistnok det har indgives Folk
Tanken om, at jeg er bleven fuldblods
Høiremand; thi man er altid vandt at
see mig ligge frem i Dagen med mine
Ausküelser, og god djerok og beest paa
med alle Ting. Foraaavist, kan dette
hale til Folks undskyldning.

Min Liv er nu allerede bleven saa
gammel, at han selv kan gjøre Rede
for sig.

Lyngstad den 2^{den} Marts 1884.

Med megen Agtelse Deres
J. Th. Lyngstad